

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกัน

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีเรื่องสืบฯ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๔๕๙๑/๑๔๕๙๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อนุมัติให้ถูกการร่างพระราชบัญญัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกัน ในห้องที่ดำเนินการหัวข้อปี สำเนาเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทราบพิจารณาแล้วด้วยการต่อไปได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับ กฎหมายมหาดไทย (กรมที่ดิน) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กระทรวงมหาดไทยประสงค์จะถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกันที่เป็นทางสาธารณณะ จำนวนสองแปลง ในห้องที่ดำเนินการหัวข้อปี สำเนาเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี แปลงที่หนึ่ง เนื้อที่ ๔๖ ไร่ ๔๙ ตารางวา และแปลงที่สอง เนื้อที่ ๔๖ ไร่ ๓ งาน ๒ ตารางวา รวมเนื้อที่ ๙๒ หมกประมาณ ๒ ไร่ ๓ งาน ๔๖ ตารางวา เพื่อนำที่ดินดังกล่าวไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินของบริษัท ทศนาชชช จำกัด จำนวนเก้าแปลง ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๐๓ เนื้อที่ประมาณ ๒ งาน ๔๖ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๐๔ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๔๕ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๐๕ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๖๙ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๐๖ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๑๗ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๐๗ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๖๙ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๐๘ เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๑๐ เนื้อที่ประมาณ ๒ งาน ๔๙ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๘๗๑๑ เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา รวมเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ๓ งาน ๔๐ ตารางวา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้เสนอประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาเพื่อยieldถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปว่า การถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกันเพื่อนำไปให้เทศบาลจัดทำประโยชน์โดยการแลกเปลี่ยนที่ดินกับเอกชนนั้น ต้องดำเนินการโดยตราเป็นพระราชบัญญัติถอนสภาพที่ดินหรือต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ โฉนดที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกัน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง กรมที่ดิน และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนสำนัก ไม่องชลบุรี และผู้แทนเทศบาลดำเนินการหัวข้อปี เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกันจำนวนสองแปลงที่กระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าปัจจุบันผลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้วและประสงค์จะถอนสภาพนั้น เดิมเป็นทางสาธารณณะ

ร่างประชารัฐใช้รัฐธรรมนูญคัมภีร์มาตราที่ตั้งขึ้นบอกริพัทฯ ร่างกฎหมายส่วนรัฐ สำหรับ รัฐบริษัท ห้ามนำอาชญากรรม จ้างก่อตัวให้ติดตั้งส่องแผลงเป็นผืนเดียวไว้ จึงจะดีไม่ใช่เรื่อง ทราบจะมีความไม่ดีเพื่อก่อนหน้าการสานติภาพและก่อสันนิഹังโภนให้ดัน โดยการริพัทฯ หักบิน เกลบุรี สำหรับ จังหวัดที่ตั้งนี้ลงอันจังหวัดนี้เป็นทางที่ใจทำให้ไว้ใน ที่ดินของตนและบอกริพัทฯ ห้ามนำอาชญากรรม จำบั้ง เยง มากแล้วเปลี่ยนทำบ้านห้องล สาธารณะแทน ซึ่งกระทำการหักดิ่งให้เสียหาย แต่เมืองชุมชนรัฐ และเทศบาลต้องรับฟังอยู่ด้วย ไม่สามารถถูกหักดิ่งให้ไว้ จังหวัดนี้ห้ามทิ้งไปประจำได้ประจำในบ้าน ที่ทางด้านตั้งก่อสร้าง อีกทั้งห้องที่ทำให้รัฐต้องสูญเสียเงิน ไม่สามารถหักดิ่งให้ไว้ จังหวัดนี้ห้ามทิ้งไปประจำได้ประจำในบ้าน แต่เมืองและเปสียนและใช้ประโยชน์ได้เพียงผู้เดียว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินจำนวนสองแปลงที่จะเปลี่ยนสภาพดังกล่าวมีสถานะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เป็นทรัพย์สินสำหรับพลเมืองให้ร่วมกัน แห่งมาตรา ๑๓๐๕^(๖) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมาตรา ๑๓๐๕^(๗) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่าจะะไอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ศาสดาที่คำนางหั่งทกกฎหมายเฉพาะ หรือพระราชนิยมกฤษฎีกา ซึ่งมาตรา ๕^(๘) วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ บัญญัติว่า ที่ดินสำหรับ พลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าหน่วยการเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจัดทำที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนเดือ ภาระตนสภาพหรือโอนให้กระทำโดยพระราชนิยม แต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปจากกการเป็นที่ดินส่วนบุคคลเมืองใช้ร่วมกัน และมิได้ตกลไปเป็น

“มาตรา ๓๐๔ สาธารณสมบัติของแผ่นดินนี้ รวมทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดินซึ่งใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เท่านั้น

(๖) ที่ดินสร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เข้ามาคืนหรือหอตั้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่น ตามกฎหมายที่ดิน

(๗) ทรัพย์สินสำหรับผลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นดังนี้ว่า ที่ขายด้ลง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

(๓) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า ป้อมและโรงทหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวาധทังกัมฑ์

‘มาตรฐาน ๑๓๐๕’ หรือพยัญชนะซึ่งเป็นสาระนั้นจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะหรือพระราชกำหนดเท่านั้น

“มาตรา ๔ บรรดาที่เดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอย่างอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษา และดำเนินการคุ้มครองป้องกันได้ตามควรแก่กรณี อำนาจหน้าที่ดังว่า นี้ รัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบทวนการเมืองอื่นเป็นผู้ดูแลได้

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้หุงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบทงการเมืองอาจถูกถอนสภาพ หรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปแลกเพื่อประโยชน์ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าหัวข้อการเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจัดทำที่ดินมาให้ พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว การถอนสภาพหรือโอนให้กระทำการโดยพระราชบัญญัติ แต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนี้ได้เปลี่ยนสภาพไปจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน และไม่ได้ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ ของผู้ได้ตามอำนาจจากหมายอื่นแล้ว การถอนสภาพให้กระทำการโดยพระราชบัญญัติ

(๗) ที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของผู้ดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้ห่วงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของหน่วยการเมืองได้ ถ้าหน่วยการเมืองนั้นเลิกใช้ หรือไม่ต้องการห่วงห้ามหรือสงวนต่อไป เมื่อได้มีพระราชบัญญัติถอนสภาพแล้ว คงจะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้หน่วยการเมืองซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ใช้หรือจัดหน่วยประโยชน์ก็ได้ แต่ถ้าจะโอนต่อไปยังเอกชน ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ และถ้าจะนำไปปัจดเพื่อประโยชน์ตามประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ

การตราพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองให้มีเพิ่มที่แสดงเขตที่ดินแบบท้าย
พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย

กรรมสิทธิ์ของผู้ได้มาอุดมภูมายื่นแล้ว ในการถอนสภาพให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ
ซึ่งเมื่อรอดอนสภาพตามหมวดรา ๔ วรรคสอง (๑) แล้ว ก็จะใช้ประโยชน์ไปที่ดินดังกล่าวเป็น
เวลา ๗๐ ปี” แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๓๖๙
ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ บัญญัติให้เป็นอีก เหตุของรัฐมนตรีว่าการฯ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงจัดตั้งที่ดินที่เป็นประโยชน์ให้ทั่วประเทศ การเมืองเช่นนี้ในราชอาณาจักร
แต่เดียว ก็จะเป็นผลดีแก่ชาติ ให้ชาวไทยทุกคนได้ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างด้าว
ก็จะต้องกระทำการโดยพระราชบัญญัติตามมาตรา ๔ วรรคสอง (๑) สำหรับมาตรา ๑๐ แห่งประมวล
กฎหมายที่ดินถึงแม้ว่าจะบัญญัติให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจนำที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิ
ครอบครองและมิใช่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินอันราชภูมิใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้น ไว้จัดทำประโยชน์
ซึ่งรวมถึงการขัดฟันให้ทั่วโลก ข้อข่าย และเปลี่ยนให้เข้า และให้เข้าซื้อ ตามมาตรา ๑๑
แห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้บัญญัติว่าการจัดทำประโยชน์ที่ดินนั้น รัฐมนตรีจะมอบหมายให้หน่วย
การเมืองอื่นเป็นผู้จัดทำและประโยชน์ที่ดินนั้นได้ตาม แต่ที่ดินของรัฐที่จะนำไปจัดทำ
ประโยชน์ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินนั้น จะต้องเป็นที่ดินซึ่งมิได้มี
บุคคลใดมีสิทธิครอบครองและไม่ได้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันราชภูมิใช้ประโยชน์ร่วมกันมาเก่าก่อน
ซึ่งรวมถึงไม่เป็นส่วนรวมกับที่ดินอันราชภูมิใช้ประโยชน์ร่วมกันที่ถูกถอนสภาพตามมาตรา ๔
วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินด้วย

ดังนั้น การที่กระทรวงมหาดไทยประสังค์จะนำที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพัฒนาเมืองใช้ร่วมกันไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินของเอกชนโดยวิธีการตราพระราชบัญญัติถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพัฒนาเมืองใช้ร่วมกัน แล้วจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อจะนำที่ดินดังกล่าวไปจัดทำประโยชน์โดยให้เทศบาลดำเนินหัวข้อปันนำไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินของเอกชน จึงเป็นการหลักเลี้ยง

‘มาตรา ๔ ทวิ ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครอง หรือที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันซึ่งได้ถอนสภาพตามมาตรา ๔ (๑) แล้ว รัฐมนตรีอ่านจดหมายจะจัดขึ้นทะเบียนเพื่อให้ทบทวนการเมืองใช้ประชัยนเป็นราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ก่อนที่จะจัดขึ้นทะเบียนตามวาระคนนึง ให้มีการรังวัดทำแผนที่ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ประกาศการจัดขึ้นทะเบียนให้รายภูมิทราบมีกำหนดสามสิบวัน ประกาศให้ปิดในที่เปิดเผย สำนักงานที่ดิน ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการองค์กรปกครองที่ทั่วไปรับเรื่องพื้นที่ดินที่ดินที่ได้รับการจัดขึ้นทะเบียน

การจัดขั้นทะเบียนตามภาระหนี้ ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้มีแผนที่แบ่งหัวยุทธศาสตร์

“มาตรา ๑๐ ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองและมิใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน อันรายภูมิใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจจัดทำผลประโยชน์ ในการจัดหาผลประโยชน์ ให้รวมถึงจัดทำให้ที่ดินใช้ประโยชน์ได้ด้วยวิธี ผลประโยชน์ ผลประโยชน์ ให้ที่ดิน แล้วให้มีผู้ดูแล

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำผลประโยชน์ ให้ก้าวหนดโดยกฎหมาย แต่สำหรับการขยาย
การแลกเปลี่ยน และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การดำเนินการจัดทำผลประโยชน์ตามความในมาตรฐานนี้ให้คำนึงถึงการที่จะส่งงานที่ดีนิไว้ให้กับมนต์เสน่ห์อันล้ำค่า

มาตรา ๑๗ การจัดทำผลประโยชน์ซึ่งที่ดินของรัฐตามนี้ดังกล่าวมาในมาตราก่อนนี้ รัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองดำเนินเป็นผู้จัดทำผลประโยชน์สำหรับรัฐ หรือบำบัดรุ่งห้องถึงก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่เจ้าหน้าที่และวิธีการที่ถูกกฎหมาย

การดำเนินการตามกฎหมายและไม่สอดคล้องกับเจตนาณ์ของมาตรา ๕๖ วรรคสอง (๑) แห่งปีประมวลกฎหมายพิเศษที่ดิน ที่กำหนดให้การโอนที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับเพลเมืองใช้ร่วมกันจะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติเท่านั้น ดังนั้น ในกรณีที่กระทรวงมหาดไทยประสงค์จะออกอนุสภាសห์ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันและโอนให้แก่เอกชนโดยพระราชบัญญัติ จึงต้องกระทำเป็นพระราชบัญญัติ โดยอาจจะออกอนุสภាសห์และโอนโดยพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันก็ได้

(นายดิสหัต ไตรรักษิต)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วันวานนี้ ๒๕๕๘